

Sygnatura akt: XI GC 678/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Weronika Szymczuk-Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej (...) spółce akcyjnej w W. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 8.808 (osiem tysięcy osiemset osiem) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2014 roku do dnia zapłaty
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zwraca powódce od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem nadpłaty opłaty od pozwu;
- zwraca powódce od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 184 (sto osiemdziesiąt cztery) złote i 98 (dziewięćdziesiąt osiem) groszy tytułem nadpłaty zaliczki na poczet opinii biegłego;
- zwraca pozwanej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 510 (pięćset dziesięć) złotych i 59 (pięćdziesiąt dziewięć) groszy tytułem nadpłaty zaliczki na poczet opinii biegłego;
- zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 441 (czteryście czterdzieści jeden) złotych i 32 (trzydzieści dwa) grosze tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 678/15

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty 27 196 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia obejmującą swym zakresem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, Autocasco + A. oraz (...). Ubezpieczenie obejmowało okres od dnia 27 lutego

2014 roku do dnia 27 lutego 2015 roku. W sierpniu 2014 roku nieznany sprawca dokonał kradzieży samochodu powódki. Powódka zgłosiła pozwanej kradzież pojazdu. W toku prowadzonego przez pozwaną postępowania dokonano wyceny wartości pojazdu i ustalono ją na kwotę 68 700 zł. Następnie powódka w toku postępowania administracyjnego wyrejestrowała pojazd i umową z dnia 10 września 2014 roku przeniosła własność pojazdu na pozwaną. Pozwana przyznała odszkodowanie w wysokości 68 700 zł oraz wypłaciła kwotę 992,00 zł tytułem zwrotu składki polisy ubezpieczeniowej.

Powódka nie zgodziła się ze stanowiskiem pozwanej, zarzucając jej, że dokonała niewłaściwego ustalenia wartości skradzionego pojazdu. Wskazała, że zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia pojazdów Autocasco wartość pojazdu winna być ustalana na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego cech indywidualnych i historii używania.

Dnia 15 kwietnia 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powódki.

Dnia 11 maja 2015 roku pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, a także złożyła wniosek o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że strona pozwana przeprowadziła wszechstronne postępowanie likwidacyjne, a wartość skradzionego pojazdu została ustalona w oparciu o treść ogólnych warunków ubezpieczenia, w szczególności o zapis § 28 ust. 3, tj. w oparciu o program ekspercki E., zgodnie z wytycznymi Stowarzyszenia (...) i Ruchu Drogowego, zawartymi w Instrukcji Określania Wartości (...) oraz na podstawie aktualnych notowań rynkowych tego typu pojazdów z uwzględnieniem wszystkich czynników cenotwórczych. Pozwana wzięła pod uwagę m.in. okres eksploatacji pojazdu, jego wyposażenie podstawowe i dodatkowe oraz datę pierwszej rejestracji. Pozwana stwierdziła, że dokonana przez nią wycena jest prawidłowa i odzwierciedla właściwą, rzeczywistą wysokość szkody.

Powódka w replice z dnia 29 czerwca 2015 roku wskazała, że w aktach szkody znajdują się dwie wyceny szkodowego auta określające jego wartość na dzień kradzieży, tj. 18 sierpnia 2014 roku, przy czym są one znacząco rozbieżne. Powódka zakwestionowała wycenę na podstawie której ubezpieczyciel wycenił wartość pojazdu na dzień kradzieży na kwotę 68 700 zł brutto. Zauważyła, że od daty zawarcia umowy ubezpieczenia, gdy pojazd został oszacowany na kwotę 96 888 zł brutto, do dnia kradzieży, minęło niespełna pół roku i obniżenie wartości samochodu aż o około 30 000 zł jest niezasadne.

W toku dalszego postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2014 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nabyła samochód osobowy marki A. (...) o nr. rej. (...). Samochód posiadał między innymi skórzaną wentylowaną tapicerkę, światła kseonowe-ledowe oraz radio/odtwarzacz cd i nawigację A..

W dniu 27 lutego 2014 roku powódka zawarła z pozwaną (...) spółką akcyjną w W. umowę ubezpieczenia, obejmującą swym zakresem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, Autocasco + A. oraz (...). Ubezpieczenie obejmowała okres od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia 27 lutego 2015 roku. Wartość pojazdu określono na kwotę 96 888 zł brutto.

Częścią umowy są ubezpieczenia były Ogólne Warunki Ubezpieczenia, dalej OWU, których treść zaakceptowała powódka. Ochroną ubezpieczeniową objęte są szkody powstałe w okresie ochrony ubezpieczeniowej, polegające na uszkodzeniu, całkowitym zniszczeniu lub kradzieży pojazdu (z wyłączeniem szkód polegających na kradzieży motocykli) wraz z przyjętym do ubezpieczenia wyposażeniem, wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczeniowego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu (z wyłączeniem określonych szkód) - §4 OWU. Wartość pojazdu ustalana jest na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego cech indywidualnych i historii użytkowania (§16 OWU). Wartość rynkowa pojazdu na dzień powstania szkody ustalana

jest w oparciu o to samo źródło wyceny, jakie zastosowano przy określeniu wysokości sumy ubezpieczenia w dniu zawierania umowy.

Dowód:

- Decyzja Prezydenta Miasta S. z dnia 28 lutego 2014 roku;
- Ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów – autocasco, k. 84-90;
- Pakiet ubezpieczeń nr (...), k. 18-20;
- zeznania P. P., k. 146.

W sierpniu 2014 roku nieznanymi sprawcami dokonano kradzieży samochodu powódki. Powódka dokonała zgłoszenia kradzieży na komisariacie Policji oraz u pozwanej.

W dniu 22 sierpnia 2014 roku dokonano wyceny wartości skradzionego samochodu i ustalono ją na kwotę 68 700 zł (notowanie E. 71 800 zł, korekta na przebieg -5 880 zł, wartość wyposażenia dealerskiego 2 340 zł, wartość wyposażenia dodatkowego 3 760 zł, wartość korekt - 3 300 zł). Dnia 18 sierpnia 2014 roku dokonano wyceny wartości skradzionego samochodu i ustalono ją na kwotę 80 100 zł (notowanie E. 71 800 zł, korekta na miesiąc pierwszej rejestracji 4 492 zł, korekta na przebieg -5 880 zł, wartość wyposażenia dealerskiego 12 350 zł, wartość wyposażenia dodatkowego 900 zł, wartość korekt -3 520 zł). Pismem z dnia 22 września 2014 roku powódka poinformowała pozwaną, że kwestionuje ustaloną wartość skradzionego pojazdu. Wskazała, że wycena powinna brać pod uwagę również dodatkowe wyposażenie samochodu oraz ubezpieczenie. Powódka wyrejestrowała pojazd i umową z dnia 10 września 2014 roku przeniosła własność przedmiotowego pojazdu na pozwaną.

Dowód:

- notatka, k. 39;
- wycena z dnia 22 sierpnia 2014 roku, k. 40-41;
- wycena z dnia 18 sierpnia 2014 roku, k. 115;
- decyzja Prezydenta Miasta S. z dnia 17 września 2014 roku, k. 42;
- pismo z dnia 22 września 2014 roku, k. 43-44
- umowa z dnia 10 września 2014 roku, k. 46-47

Pismem z dnia 24 października 2014 roku pozwana wezwała powódkę do zapłaty kwoty 96 888,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014 roku tytułem odszkodowania. Decyzją z dnia 14 listopada 2014 roku pozwana przyznała powódce odszkodowanie w kwocie 68 700,00 zł. Dnia 17 listopada 2014 roku pozwana wypłaciła powódce kwotę 68 700,00 zł tytułem odszkodowania, zaś dnia 5 grudnia 2014 roku kwotę 992,00 zł tytułem zwrotu składki polisy ubezpieczeniowej.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 24 października 2014 roku, k. 48;
- decyzja z dnia 14 listopada 2014 roku, k. 50;
- dowody wpłaty, k. 51-52

Wartość szkody w samochodzie powódki na warunki sierpnia 2014 roku była taka jak wartość pojazdu w chwili jego kradzieży, która wynosiła kwotę 71 000,00 zł brutto dla opcji wyposażenia wskazanej w wycenie z dnia 22 sierpnia 2014 roku i kwotę 78 500,00 zł brutto dla opcji wyposażenia wskazanej w wycenie z dnia 5 maja 2015 roku.

Dowód:

-opinia biegłego, k. 153-158

- ustna uzupełniająca opinia biegłego, karta 188;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie (w 32 %).

Powódka domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 27 196 zł tytułem świadczenia z umowy ubezpieczenia autocasco. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że sporządzona przez nią wycena skradzionego samochodu jest prawidłową i odzwierciedla rzeczywistą wysokość poniesionej szkody.

W sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa ubezpieczenia oc oraz autocasco.

Nie był również kwestionowany fakt zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego, w postaci kradzieży pojazdu objętego umową ubezpieczenia. Rozstrzygnięcia natomiast wymagała kwestia wysokości należnego stronie powodowej odszkodowania.

Podstawą prawną powództwa jest art. 805 kc, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Istota umowy ubezpieczenia majątkowego sprowadza się do przejścia przez zakład ubezpieczeniowy określonego ryzyka zaistnienia, szkód w związku z wypadkiem przewidzianym w umowie, w zamian za uzyskanie składki od podmiotu ubezpieczającego. Ubezpieczający opłaca więc składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową, zaś zakład ubezpieczeń świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania. Świadczenia ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, czyli zdarzenia losowego.

W przypadku ubezpieczenia majątkowego świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Kodeks cywilny nie wprowadza materialnej definicji wypadku ubezpieczeniowego, pozostawiając tą kwestię do regulacji przez strony w umowie ubezpieczenia, które mają w tym zakresie pełną swobodę, ograniczoną tylko art. 353¹ i 58 k.c. Będzie ona zawsze skorelowana z przedmiotem ubezpieczenia (dobrem chronionym) oraz ryzykiem objętym ubezpieczeniem. Zatem ubezpieczyciel w zamian za zapłatę składki zobowiązuje się do zapłaty odszkodowania, w przypadku zaistnienia określonego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Jednakże postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia, będące elementem treści łączącego strony stosunku obligacyjnego, mogą przewidywać wyłączenie odpowiedzialności ubezpieczyciela. Takie też ograniczenia zawierają ogólne warunki ubezpieczenia stanowiące integralną część umowy łączącej strony postępowania. Zgodnie z § 4 ust 1 ochroną ubezpieczeniową objęte są szkody powstałe w okresie ochrony ubezpieczeniowej, polegające na uszkodzeniu, całkowitym zniszczeniu lub kradzieży pojazdu (z wyjątkiem szkód polegających na kradzieży motocykli) wraz z przyjętym do ubezpieczenia wyposażeniem, wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu, z wyłączeniem określonych szkód.

W razie szkody całkowitej odszkodowanie ustala się na podstawie wartości rynkowej pojazdu ustalonej na dzień zaistnienia szkody (§ 28 OWU).

Biegły sądowy ustalił, że wartość szkody w samochodzie powódki była taka jak wartość pojazdu w chwili jego kradzieży, która wynosiła kwotę 71 000,00 zł brutto dla opcji wyposażenia wskazanej w wycenie z dnia 22 sierpnia 2014 roku i kwotę 78 500,00 zł brutto dla opcji wyposażenia wskazanej w wycenie z dnia 5 maja 2015 roku.

Sąd dokonał oceny opinii biegłego sądowego (wraz z opinią uzupełniającą) z uwzględnieniem poziomu wiedzy, podstawy teoretycznej opinii, sposobu motywowania sformułowanych stanowisk, wyrażonych w niej ocen, zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, uzasadnienia przedstawionych w niej poglądów. Zdaniem Sądu opinia została sporządzona rzetelnie. Twierdzenia biegłego zamieszczone w opinii poparte są rzeczową, logiczną i spójną argumentacją. Biegły wyliczył, że za kwoty przez niego wskazane powódka mogła nabyć na rynku wtórnym taki sam pojazd we wskazanych opcjach wyposażenia Biegły wskazuje przesłanki swego rozumowania, które prowadziło go do ostatecznej konkluzji. Opinia biegłego jest prawidłowa, gdyż zawiera wnioski, które są sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały. Opinia zawiera ponadto uzasadnienie wymagane przez art. 285 § 1 k.p.c. T.. Sąd przeanalizował wnikliwie przedmiotową opinię i doszedł do wniosków, że należy podzielić w całości jej ustalenia. W ocenie Sądu opinia biegłego pozwoliła w sposób jednoznaczny ustalić wartość rynkową pojazdu w chwili kradzieży, a tym samym wartość zaistniałej szkody. Sąd nie doszukał się żadnych przesłanek, które podważałyby prawidłowość ustaleń biegłego. Tym samym, w ocenie Sądu opinia biegłego sądowego -wraz z opinią uzupełniającą - stanowiła istotny i obiektywny dowód w sprawie.

Biorąc pod uwagę fakt, że pozwana wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 68 700,00 zł brutto oraz kwotę 992 zł tytułem zwrotu składki, zasądzeniu podległa kwota 8 808 zł (78 500,00 zł – 68 700,00 zł – 992,00 zł), o czym orzeczono w pkt. I sentencji wyroku. Stosownie do §28 (...) w razie kradzieży ubezpieczyciel ustala odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu na dzień szkody. Sąd uznał wyposażenie wskazane w wycenie z dnia 5 maja 2015 roku, bowiem jest ono tożsame z wartością pojazdu na podstawie wyceny E. z dnia 27 lutego 2014 roku, a więc z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia (k. 19).

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 KC, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Żądanie powódki w zakresie odsetek od kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku Sąd zasądził zgodnie z żądaniem zgłoszonym w pozwie tj. od dnia 11 października 2014 roku, zgodnie z art. 817§1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd z urzędu zwraca stronie różnicę między opłatą pobraną od strony a opłatą należną o czym orzeczono w pkt. 3 sentencji wyroku.

Obie strony uiściły zaliczkę po 800 zł na poczet wynagrodzenia biegłego, które wyniosło w niniejszej sprawie 904,43 zł. Strona powodowa wygrała sprawę w 32% (winna ponieść więc 68% kosztów wynagrodzenia biegłego, tj. kwotę 615,02 zł, natomiast strona pozwana wygrała sprawę w 68% (wina ponieść 32% kosztów wynagrodzenia biegłego, tj. kwotę 289,41 zł). Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd zwrócił stronom nadpłacone należności na poczet wynagrodzenia biegłego, o czym orzeczono w pkt. 4 i 5 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 Kpc dokonując ich stosunkowego rozdzielenia, mając na uwadze że powództwo okazało się zasadne w 32 % dochodzonej łącznie kwoty. Zasądzona od powódki na rzecz strony pozwanej kwota 441,32 zł stanowi różnicę 32 % celowych w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 Kpc kosztów procesu poniesionych przez powódkę (na które składały się kwota 1340 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, oraz 2.400 zł tytułem należnej opłaty za czynności pełnomocnika powódki będącego adwokatem a więc w sumie kwota 32 % z 3757 zł = 1202,24 zł) i kwotą 68% celowych kosztów procesu poniesionych przez stronę pozwaną (na które składały się kwota 2 400 zł tytułem należnej opłaty za czynności pełnomocnika strony pozwanej będącego adwokatem i kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a więc kwota 68 % z 2 417 zł =

1643,56 zł). Stronie pozwanej należało więc zwrócić kwotę 441,32 zł (1643,56 zł – 1202,24 zł), o czym orzeczono w pkt. 6 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
 - pełnomocnikowi powoda;
 - pełnomocnikowi pozwanego;
3. Akta przedłożyć z pismami lub za 30 dni.